

viklingsselskabet som følge af det statslige ejerskab af selskabet.

Til nr. 4

Overskriften om "Afvikling af nødlidende pengeinstitutter m.v." sættes ind for at tydeliggøre strukturen i loven, således at det klart fremgår, at de følgende bestemmelser vedrører processen omkring afvikling af nødlidende pengeinstitutter.

Det følger af § 11 i lov om finansiel stabilitet, at Afviklingsselskabet garanterer, at alle simple kreditorer i pengeinstitutter og filialer omfattet af ordningen dækkes fuldt ud indtil ordningens ophør. Afviklingsselskabet skal således sikre, at de simple kreditorer ikke lider tab. Af hensyn til at sikre størst mulig værdi af de overtagne aktiver vil Afviklingsselskabet endvidere forestå en økonomisk ansvarlig afvikling af det nødlidende pengeinstitut.

I lyset af de seneste måneders udvikling på de finansielle markeder og de hidtidige erfaringer med afvikling af nødlidende banker må det forventes, at afviklingsprocesserne kan blive ganske langvarige, hvis afviklingen skal ske på den økonomisk mest ansvarlige måde, så blandt andet statens tab begrænses, og hvis afviklingen ikke skal påføre pengeinstitutternes kunder betydelige gener. Derfor vil Afviklingsselskabet formentlig i længere tid skulle stå for driften af overtagne pengeinstitutter, inden pengeinstitutforretningen (eller den sunde del heraf) kan afvikles eller overdrages til andre pengeinstitutter.

Til nr. 5-6

Med formuleringen "et nødlidende pengeinstituts virksomhed helt eller delvist" bringes bestemmelsen i overensstemmelse med lov om finansiel virksomhed § 246, stk. 2. Samtidig undgås den tvivl, der har været rejst om, hvorvidt en overdragelse til Afviklingsselskabet også omfatter garantier stillet af pengeinstitutet, som holdes uden for balancen og dermed ikke indgår i aktiver eller passiver. Garantier er efter regnskabsreglerne eventualforpligtelser, medmindre garantier er aktuel, og en garanti, der ikke er gjort gældende, vil derfor hverken være et aktiv (hvis garantien er stillet over for instituttet) eller et passiv (hvis det er instituttet, der har afgivet garantien). Med den nye affattelse af overdragelsesbestemmelsen undgås denne tvivl, idet formuleringen indebærer, at sådanne garantiforpligtelser m.v. er omfattet. Afviklingsselskabet har endvidere kun pligt til at betale overtagne garantier, i det omfang disse er juridisk bindende.

Samtidig sikres Afviklingsselskabet en adgang til at undlade at overtage visse dele af det nødlidende pengeinstituts virksomhed. Det gælder i forhold til ek-

sempelvis tabsgivende datterselskaber, hvor datterselskabets kreditorer ikke er omfattet af statsgarantien mod tab. Det kan være hensigtsmæssigt at lade sådanne selskaber forblive hos det nødlidende pengeinstitut, således at det indgår i et eventuelt konkursbo. Det vurderes således hensigtsmæssigt at åbne mulighed for, at ikke-finansielle datterselskaber med en negativ egenkapital kan holdes ude af overdragelsen. Vurderingen af, hvilke dele der ikke skal overdrages til Afviklingsselskabet, skal basere sig på saglige og ensartede hensyn. Denne mulighed ændrer dog ikke på – eller i øvrigt svækker – det nødlidende pengeinstituts forpligtelse til at indgå en aftale med Afviklingsselskabet om overdragelse efter § 7, stk. 2. Afviklingsselskabet kan fortsat ikke efter § 7, stk. 2, eller § 8, stk. 2, vælge at overtage den ansvarlige kapital hverken helt eller delvist. Simple kreditorer omfattet af statsgarantien vil fortsat være dækket.

Til nr. 7

Afviklingsselskabet kan allerede efter lovens § 8 vælge at tegne kapital i et pengeinstitut, der overtager aktiver og passiver fra et nødlidende pengeinstitut. Afviklingsselskabet kan således træde til med kapital, eksempelvis i form af, men ikke begrænset til, aktiekapital, i et pengeinstitut, som ønsker at erhverve det nødlidende pengeinstituts virksomhed helt eller delvist, men ikke har tilstrækkelig kapital til at løfte opgaven. En delvis overdragelse kan bestå af selv nogle enkelte kundeforhold.

Endvidere har Afviklingsselskabet i dag mulighed for efter overtagelsen af et nødlidende pengeinstitut at opdele det i en "grøn" del, der sælges, og en "rød" del, som afvikles af Afviklingsselskabet. Muligheden for at betale et engangsbeløb til et pengeinstitut, der overtager et nødlidende pengeinstitut, svarer i en vis forstand til, at både den "grønne" og "røde" del sælges sammen, og at det overtagende pengeinstitut får dækket sine udgifter til at afvikle den "røde" del, dvs. udgifter, der ellers skulle være afholdt af Afviklingsselskabet.

Det foreslås derfor, at Afviklingsselskabet udover de allerede eksisterende instrumenter får mulighed for i lighed med den mulighed, som Det Private Beredskab har efter lov om finansiel stabilitet, at afholde udgifter til et pengeinstitut, som helt eller delvist overtager et nødlidende pengeinstitut. Herved får Afviklingsselskabet mulighed for at betale et kontant engangsbeløb til et pengeinstitut for at overtage et nødlidende pengeinstitut, og Afviklingsselskabet vil derved kunne medvirke til, at der hurtigt sker en overtagelse eller afvikling, uden at staten i regi af Afvik-